

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. listopada 2011. • br. 5 • god. V.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

s. M. Jasmina Gašparović

- 3 Riječ urednice

O bl. Mariji Propetoga...

s. M. Vlatka Bratinščak

- 4 Kći Milosrđa kao »utjelovljeno milosrđe«

Blaženičina promišljanja...

M. Marija Propetoga

- 10 Iz pouka o djelima milosrđa
16 Iz pouke o svetim andelima i andelima čuvarima
20 Molitva andelu čuvaru

Djelovanje Kćeri Milosrđa...

- 22 Djela milosrđa u peruvanskoj misiji Yurinachi
s. M. Fátima Kršlović
24 Na izvorima Kćeri Milosrđa Caritas Hagen na hodočašću u Blatu
s. M. Nelija Pavlović
26 S pouzdanjem u Boga
– 50 godina župe i 40 godina prisutnosti Kćeri Milosrđa u Vancouveru
s. M. Darija Lukić
27 U djeci služimo samome Gospodinu
dječji vrtić »Marija Petković« u Blatu
Emina Kujundžić
28 »Pomozi mi da uradim sam«
dječji vrtić »Marija Petković« u Subotici

Zajedno u Kristu...

Marija Orebić

- 30 Susret s papom Benediktom XVI. u Zagrebu
Marija Čališ
32 Kako je bilo biti Marija Petković?

Zagovori bl. Marije Propetoga...

Vesna Balić Mucić, Omiš

- 33 Dva zagovorom spašena života
Josipa Beščan, Zagreb
34 Uslišana molitva za zaposlenje
35 Obavijesti...

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

s. M. Jasmina Gašparović,
glavna i odgovorna urednica

Mjesec listopad vrijeme je kada se sjećamo Božje ljubavi kojom je po svome velikom milosrđu ustanovio 1920. u Blatu našu Družbu Kćeri Milosrđa, da u svijetu bude znak njegove nazočnosti po djelima milosrđa, kako nas poučava naša Majka utedjiteljica:

»Jedno od glavnih Božjih svojstava jest njegovo neizmjerno milosrđe. On, naš dobar Otac, htio je imati djecu svoga srca, koja će vršiti djela njegova milosrđa. I zato je ustanovio ovu Družbu Kćeri Milosrđa, pa stoga smo mi na osobiti način dužne da to Božje milosrđe ostvarujemo u djelima. Sva dobra djela su uzvišena, sva su plemenita, ali milosrđe je najveće. Zato je Gospodin i dopustio bijedu na svijetu, da imamo komu činiti milosrđe« (*Pouka*, 26. siječnja 1958.).

Gospodin nas poziva da i danas u vremenu kad je oko nas puno onih koji su potrebeni milosrđa i ljubavi, svatko od nas u svom srcu nađe pravi način kako pomoći, kako iskazati bližnjima dobrotu kojom nas je Bog obdario. Svjesni smo da često, zbog svojih slabosti i grijeha, i sami trebamo i tražimo Božje milosrđe. I uvijek iznova ga i dobijemo! Stoga i mi moramo biti milosrdni prema bližnjima.

»Bog je sama ljubav i milosrđe. On ne sudi pokajanog grešnika nego mu prašta po njegovoj ljubavi i milosrđu kako je rekao pokajanoj Magdaleni: ‘Opraštaju ti se griesi mnogi, jer si mnogo ljubila.’ Ljubav pokriva mnoštvo grijeha! Po ljubavi i milosrđu dobivamo oprost i milosrđe. Sam nas Isus uči u svetom evanđelju kakav će biti sud milosrdnjima i nemilosrdnjima. Imajmo ljubavi i smilovanja za svakoga, pa će

i nama Isus oprostiti naše grijeha. Krist ljubavi neka u nama stanuje i vlada. Po njemu ćemo činiti djela ljubavi, i oganj – što ga je on donio u naše srce – zapalit će druga hladna srca. Zbog vaše ljubavi, on će oprostiti grešnicima i spasiti mnoge duše....« (*Kapitul*, travanj 1931.).

Ovih dana razmislimo kome nas Gospodin želi poslati da mu posvjedočimo Božje milosrđe. Možda da posjetimo bolesnika? Možda da koga pomognemo u materijalnim potrebama? Otvorimo oči svojim srca za naše bližnje! Jer:

»Ako hoćete da primite od Gospodina milosti i da imate njegovo milosrđe, vršite djela milosrđa, jer mjerom kojom budete mjerili, bit će vam mjereno. On je to rekao, a on ne može prevariti, jer on je vječna istina, svjetlja od svjetlosti. A ja vam kažem da sve ono što činimo zadnjem siromahu, siroti, bolesniku – činimo Isusu Kristu, i on će nam sve uzvratiti« (*Pouka*, 26. lipnja 1946.).

Gospodin nam u svojoj dobroti na putu života daria kao pomoć anđele čuvare, što je Crkva istaknula uvrštavajući ih u liturgijski kalendar na početku listopada. Naša ih je blaženica posebice štovala i s njima surađivala u ostvarivanju Očevo milosrđa. Svoje je sestre uvijek upućivala da štuju svoga anđela čuvara i anđele čuvare drugih osoba, da im se utječu molitvom za pomoć, jer nam ih je Bog i dao da s nama prolaze naš životni put. Anđeo čuvare ne nestaje iz našega života s djetinjstvom, nego to dijete koje u nama uvijek živi i dalje prati njegov anđeo čuvare.

s. M. Vlatka Bratinščak,
vjeroučiteljica u Srednjoj školi
Novska u Novskoj

Kći Milosrđa kao »utjelovljeno milosrđe«¹

Uvod

Već od samih početaka pripadništva Družbi Kćeri Milosrđa pitala sam se što zapravo znači biti Kći Milosrđa. Neko vrijeme činilo mi se dostašnim to što smo usmjerene iskazivanju milosrđa našim bližnjima. Na drukčije me razmišljanje potaknula činjenica da i druge zajednice čine to – slično ili gotovo isto. U međuvremenu je na razini cijele naše družbe pokrenut intenzivan studij izvorne karizme. Rasprave, promišljanja i susreti koji su bili usmjere-

ni tom cilju otvorili su mi nove vidike življenja vlastitoga poslanja u Crkvi i svijetu. Osobito mi je ostao upečatljiv zahtjev da kao članice Družbe Kćeri Milosrđa trebamo svijetu posvjedočiti milosrdnu Očevu ljubav u duhu Evandelja i po primjeru Majke utemeljiteljice.

Što to znači i kako to ostvarivati? Upravo to me potaknulo da se u okviru diplomskoga rada u svome teološko-katehetskom studiju usmjerim na promišljanje o Božjem milosrđu i njegovu očitovanju u životu bl. Marije Propetoga, uvjerenja da će mi taj zahtjevan posao biti veliko osobno obogaćenje u razumijevanju i življenu Družbine karizme. (...) Tijekom pisanja rada vodila me želja da otkrijem kako je blaženica iskusila Božje milosrđe u vlastitom duhovnom hodu i kako je uspjela svijetu posvjedočiti milosrdnu Očevu ljubav. U svemu tome tražila sam tragove biblijske inspiracije, budući da je Majka Marija Propetoga bila žena koja se dala voditi Božjom riječju. (...) Bio mi je osobit užitak čitati izvorne utemeljiteljičine spise, povezivati njezine misli i prodirati u bogatstvo njezina bića. Osobito su mi od velike koristi bili autobiografski spisi, zapisane molitve i razmatranja. Zanimljiva je činjenica da je njezina au-

¹ Uvod i završno poglavje sa zaključkom iz diplomskoga rada s. M. Vlatke Bratinščak: »Plodovi milosrđa. Biblijska pozadina života i učenja Marije Propetoga Isusa Petković«, izrađenoga pod vodstvom prof. dr. Ivana Dugandžića na katedri Svetoga pisma Novoga zavjeta na Katehetskom institutu Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 2004.

tobiografija pisana u trećem licu pa se doima kao biografija.

Kroz sve to mi je postao znatno bliži lik žene koju kao članica Družbe Kćeri Milosrđa trebam naslijedovati i to osobito u svjedočenju Božjega milosrđa i njegove neizmjerne ljubavi.

Kći Milosrđa kao »utjelovljeno milosrđe«

Nakon što je u prethodnim poglavljima opisano kako je bl. Marija Propetoga doživljavala Božje milosrđe i kako ga je u životu nastojala ostvarivati, u ovom se poglavju govori o njezinim poukama u kojima je poučavala sestre kako će milosrđe živjeti u konkretnoj svakodnevici.

Sestrama na kapitulu 1935. godine govori da trebaju biti »utjelovljeno milosrđe«². Kako dušboka misao, ali još teža zadaća. Sestre bi trebale biti milosrdne na način kako je to pokazao Isus Krist. Njegovo je utjelovljenje čin neizmjernoga Božjeg milosrđa prema čovjeku. Možemo se upitati: Što to konkretno znači? Kako konkretno redovnica treba živjeti milosrđe? Odgovor

nam daje sama blaženica u brojnim poukama koje su plod njezina prijateljevanja s Bogom: »Bivstvo, život i duh ove družbe je ljubav. Ljubav je glavno pravilo svake pojedine od vas i cijele Družbe.³

Ona ističe i važnost ljubavi u opredjeljenju za redovnički poziv i trajno njegovanje ljubavi prema Bogu i bližnjemu. U više navrata progovara o važnosti prave sestrinske ljubavi u zajednicama. »Vi ste Isus jedna drugoj«,⁴ govori sestrama i pritom podcrtava važnost međusobnoga razumijevanja i oprاشtanja. Samo će takva zajednica moći pružiti ljudima svjedočanstvo Boga koji je Ljubav i Milosrđe i za kojim toliki tragaju i žedaju. Svijetu je potrebno pokazati Boga. Zato Kćeri Milosrđa velikodušno svjedoče i razdaju ljubav koju su primile kao besplatni dar. U iskazivanju ljubavi i milosrđa bližnjima treba se voditi Isusovim primjerom. Nikada ne tražiti i ne očekivati nagradu ili zahvalnost, već samo darivati besplatno. Marija Propetoga tu govori o još jednoj važnoj osobini koju sestre moraju posjedovati – o požrtvovnosti, koja je u tome da se puno radi i žrtvuje za bližnjega, ali bez uz nemiravanja ako taj rad prate pohvale ili kritike. Potrebno je sve činiti najbolje što se može i ne dati se zbuniti varljivim laskanjem.⁵

To nas njezino tumačenje vodi prema konkretniziranju duha Družbe: »Sestre Kćeri Milosrđa moraju imati duh ljubavi, milosrđa, požrtvovnosti...«⁶ Majci Mariji Propetoga to je najvažnije – bez toga se sve ruši i propada, jer bez duha ništa ne vrijedi.

Povlačeći se iz službe generalne glavarice Majka Marija Propetoga poučila je svoje sestre:

³ Isto, 28.

⁴ Isto, 63.

⁵ Usp. isto, 64.

⁶ Marija Propetoga Isusa Petković, *Upute i pouke 1943-1945*. Pouka, 4. veljače 1945., 165.

² Marija Propetoga Isusa Petković, *Kapituli i pouke 1928-1940*. Kapitol, 11. kolovoza 1935., 62.

»Ljubite našega Gospodina, ljubite se međusobno i čuvajte milu Družbu, čuvajte i usavršavajte sve više duh Družbe (...) pa neka i sve propadne, ali ljubav neka ostane...«⁷

Ljubav jest i ostaje izvor svega njezina djelovanja, a ljubav je i svagdanji izazov svim naravštajima Kćeri Milosrđa.

1. Značenje imena Kćeri Milosrđa

Kao zrela žena, iskusna redovnica i misionarka, Majka Marija Propetoga uputila je 1942. godine pouku sestrama u kojoj im tumači značenje imena Družbe. To je učinila zato jer je svim srcem željela da sestre doista budu ono što im ime kaže, jer ime označuje bit. Tragedija je ako ime ostane samo forma, a konkretan život u Družbi nešto sasvim drugo.

Što znači biti sestra?⁸ Sestre su osobe koje su svoje živote iz ljubavi posvetile Bogu, a ta ih

ljubav tjera da se zalažu u spašavanju duša. Njihovo apostolsko djelovanje sastoji se u svekolikoj pomoći patnicima i siromasima. Svakom čovjeku u potrebi pristupaju jednako, s jednakoj ljubavlju i brigom. Upravo stoga ljudi imaju veliko povjerenje u sestre i često traže njihovu pomoć i savjet. Zavjet poslušnosti obvezuje sestre da slušaju Crkvu i budu spremne vršiti poslanje tamo gdje ih Crkva pošalje.

Kao što stvorenja imaju svoje potomstvo, tako i Stvoritelj, Bog milosrđa, ima svoje duhovne kćeri – Kćeri Milosrđa. Njima obilno dariva ljubav i milosrđe. Što znači biti Kći Milosrđa? »Znači da se rodila iz Božjega milosrđa, iz Presvetoga Srca Isusova, da nastavi njegovo djelo milosrđa i ljubavi.«⁹

Dakle, Kći Milosrđa rođena je iz Božjega milosrđa. Stoga mora biti slika i odsjaj tog milosrđa u svijetu. Srce Isusovo je za Mariju Propetoga izvor iz kojega istječe Kristova ljubav i milosrđe prema grješnom čovječanstvu. Kći Milosrđa treba imati onaku ljubav i milosrđe kakvo je imao Božji Sin, kako bi nevoljeni i tužni mogli naći utjehu i nadu. Ono što je Krist započeo u vrijeme svoga zemaljskog života, mi sestre Družbe Kćeri Milosrđa moramo nastaviti činiti. Uostalom, Bog će od nas tražiti račun i suditi nas po djelima milosrđa. Da bi mogle uspješno iskazivati milosrđe, sestre se trebaju oslobođiti samoljublja i potrebe da misle samo na sebe. Tek će tada moći u nesebičnosti i žrtvi služiti potrebnima.

Koja bi djela milosrđa Družba trebala vršiti? »Među djelima milosrđa kojima se naša družba posvećuje, osobitu prednost ima odgoj, njega i spas djece, a zatim dolaze druga djela milosrđa prema bližnjemu.«¹⁰

⁷ Marija Propetoga Isusa Petković, *Pouke 1951-1963*, 352.

⁸ Usp. Marija Propetoga Isusa Petković, *Upute i pouke 1940-1942*. Pouka, 13. studenog 1942., 200-202.

⁹ Isto, 200.

¹⁰ Marija Propetoga Isusa Petković, *Upute i pouke 1943-1945*. Pouka, 12. kolovoza 1944., 123.

Još dok je bila djevojka u roditeljskoj kući, Marija Petković je imala osjetljivo srce za svakog bijednika. Ipak ju je najdublje pogadala patnja ostavljene i zapuštene djece za koju se, zbog različitih društvenih i obiteljskih okolnosti, nije imao tko brunuti. Tako su jednom u njezinu kuću došle proziti dvije male sirotice kojima su umrli otac i majka. Marija je željela da ih zadrže, ali se njezina majka tome usprotivila bojeći se da će joj sirotice biti nepotreban teret. Marija je tada zavapila: »O, Oče moj nebeski, daj mi načini kuću gdje da primim i smjestim te i druge jadne sirote, pa da im zamijenim majku!«¹¹ Njezin je vapaj uslišan i upravo su te dvije sirotice bile prve članice siročića otvorenoga u Blatu 17. studenog 1919. godine. Koliko je žarka bila Marijina ljubav prema zapuštenoj djeci i koliko su bile velike potrebe za djelotvornom pomoći govori i činjenica da je siročić otvoreno godinu dana prije osnutka Družba Kćeri Milosrđa. U svim potonjim zapisima i poukama Majka Marija Propetoga na prvo mjesto stavlja duhovna djela milosrđa, osobito odgoj djece i mladih: »Mi, kao Kćeri Milosrđa, možemo žrtvovati svoj život u djelima milosrđa, naročito u duhovnim, a među ovima je glavni odgoj djece i mladeži.«¹² Upravo tomu Marija Propetoga uvijek daje prednost, iako ne isključuje sva druga djela milosrđa, osobito njegu bolesnika i staraca. Glavna zadaća Kćeri Milosrđa u

svakom vremenu ostaje iskazivati milosrđe, a svako vrijeme donosi svoje potrebe. Vrijeme u kojem mi danas živimo po mnogočemu je posebno. Stoga i družbine obnovljene Konstitucije iz 1989. godine pokušavaju usmjeriti sestre u življenju milosrđa oslanjajući se na nauk naše utemeljiteljice i baštinu Družbe Kćeri Milosrđa, ali i na zahtjeve i potrebe suvremenoga svijeta.

2. Milosrđe – baština naše družbe

Živjeti milosrđe temelj je prepoznatljivosti svake sestre Kćeri Milosrđa, kako prije, tako i sad, i u budućnosti, kao što to određuju Konstitucije i Direktorij Družbe. »Naše posebno poslanje izrečeno je u imenu Družbe Kćeri Milosrđa: svjedočiti milosrđe i dobrotu Boga Oca životom i apostolskim djelima evangelizacije, formacije i dobrotvornosti.«¹³ Tako Konstitucije suvremenim rječnikom izriču isti nauk koji je Majka utemeljiteljica uputila sestrama

¹¹ Marija Propetoga Isusa Petković, *Sve za Isusa. Autobiografija i duhovni zapisi*, prir. Mladen Parlov Split, Verbum, ²2004., 90.

¹² Marija Propetoga Isusa Petković, *Upute i pouke 1943–1945*. Pouka, 8. srpnja 1943., 26.

¹³ Konstitucije Kćeri Milosrđa T.S.R. sv. Franje, br. 113.

13. studenog 1942. Sestre svojim apostolatom surađuju u posvećenju Božjega naroda i nastoje biti živi znak neiscrpiva Božjeg milosrđa žrtvujući se za sve bez razlike, jer su svi ljudi naša braća.¹⁴ Iz ljubavi prema vječnom Ocu proizlazi zajedništvo molitve i apostolata, a u našem bi djelovanju svi ljudi trebali prepoznati Očevu ljubav i milosrđe.¹⁵

Konstitucije obvezuju: »Prema posebnoj svrsi radi koje nas je Bog pozvao u Družbu, posvećujemo svoj život formaciji, u prvom redu katehizaciji i školskoj naobrazbi djece i mlađih, posebice siromašnih i siročadi; njezi bolesnika, staraca i trpećih osoba i suradnji u župnom apostolatu i u misijama.«¹⁶ Taj broj Konstitucija stavlja formaciju djece i mlađih ispred ostalih djela milosrđa. Tako je bilo i u počecima Družbe i to je bila izričita želja naše Majke utemeljiteljice, pa je dobro da se zadrži.

Dalje se tumači: »Kao kćeri Oca milosrđa, ljubimo Boga u trpećoj braći. Vršimo djela duhovnoga i tjelesnog milosrđa bolesnim i starijim osobama...«¹⁷ Djelima milosrđa posvjedočit ćemo im ljubav i Očovo milosrđe i olakšati im prihvaćanje patnje i konačni susret sa Stvoriteljem. Stoga: »Veliku pažnju posvećujmo opredjeljenju za siromahe, formirajući odrasle za promicatelje pravde i mira. Molitvom i djelima pridonosimo preobrazbi druš-

tvenih struktura u korist siromašnih, potlačenih i neznatnih.«¹⁸

To je izuzetno važno s obzirom na složenost društveno-političkih i drugih odnosa u suvremenome svijetu i sve veće globalizacije. U svezi s tim Kćeri Milosrđa moraju uvijek biti usmjerene prema siromasima i biti na njihovoj strani. Koliko je to moguće, potrebno je zalagati se za preobrazbu društvenih struktura.

Svaka sestra članica Družbe Kćeri Milosrđa treba biti »utjelovljeno milosrđe«. Ponajprije treba živjeti ljubav prema sestrama, a zatim i prema svakom čovjeku u potrebi. Ne smije zanemariti da je rođena iz Božjega milosrđa i darovana svijetu u kojem treba živjeti milosrđe na način kako je to pokazao Isus Krist. Očovo milosrđe mora postati vidljivo i prepoznatljivo u milosrdnim djelima sestara Kćeri Milosrđa.

¹⁴ Usp. Direktorij Družbe Kćeri Milosrđa T.S.R. sv. Franje, br. 83.1 i 83.2.

¹⁵ Usp. Konstitucije, br. 8.

¹⁶ Isto, br. 6.

¹⁷ Isto, br. 122.

¹⁸ Isto, br. 130.

Zaključak

Biblijna nam svjedoči o Bogu koji ljubi čovjeka i stoga mu nebrojeno puta iskazuje milosrđe. Bog prvi izlazi čovjeku ususret i u svom milosrđu upućuje mu poziv na povratak i obnovu zajedništva sa svojim Stvoriteljem. Upravo je takva milosrdna Očeva ljubav mogla od progonitelja Crkve učiniti njezina najvećeg apostola. Tijekom čitave povijesti Crkve Pavao svjedoči da Bog nijednoga čovjeka nije isključio iz svoje milosrdne ljubavi. Također je Božje milosrđe bilo u temelju njegova učenja, osobito u okviru učenja o opravdanju po vjeri u Isusa Krista.

Božjim milosrđem bilo je nadahnuto i vođeno ovozemaljsko poslanje bl. Marije Propetoga. I ona, poput Pavla, slavi Božje milosrđe u vlastitom životu i druge uči o milosrdnom Bogu koji želi spasenje svakog čovjeka. Potrebno je istaknuti da je Majka Marija Propetoga u vlastitu životu doživjela brojna očitovanja Božjega milosrđa. To bogatstvo nije moglo ostati skriveno u njezinoj nutriti, nego ju je preraslo i obogatilo čovječanstvo. Bog je po njoj, a poslije i po njezinim sestrama Kćerima Milosrđa, izvodio velika djela u domovini i u misijskim područjima Južne Amerike. Marija Propetoga bila je žena duboke i prokušane vjere i upravo se zbog toga nije zaustavljala pred poteškoćama. Ona je ostvarila svoje ljudsko i vjerničko poslanje na zemlji, a vjerujemo da je ostvarila i svoje vječno zajedništvo s Ocem milosrđa.

Svojim sestrama ostavila je trajnu zadaću da svijetu svjedoče Boga – Milosrđe, i to u stvarnim djelima koja trebaju biti usmjerena posebice prema najsiročašnjima, jer je upravo to ona osobita i trajna zadaća i neprestani izazov svim naraštajima Kćeri Milosrđa. Primjer Majke Marije Propetoga trajno je nadahnuće i poticaj svakoj sestri da u neprestanoj molitvi upoznaje misterij Božjega milosrđa i u svom vremenu i okolini iznalazi načine njegova svjedočenja.

Milosrđe

Naš Gospodin Isus Krist, druga osoba Presvetoga Trojstva došao je na ovaj svijet da nas pouči u čemu se sastoji vječni život, zašto smo na ovom svijetu i što će biti s nama ako ne vršimo zapovijedi. Govorio je kakva će biti odluka na zadnjem sudu.

»Kad Sin Čovječji dođe u slavi i svi anđeli njegovi s njime, sjest će na prijestolje slave svoje. I sabrat će se pred njim svi narodi, a on će ih jedne od drugih razlučiti kao što pastir razlučuje ovce od jaraca. Postavit će ovce sebi zdesna, a jarce slijeva.

Tada će kralj reći onima sebi zdesna: ‘Dodite, blagoslovjeni Oca mojega! Primite u baštinu Kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta! Jer ogladnjeh i dadoste mi jesti; ožednjeh i napojiste me; stranac bijah i primiste me; gol i zaognuste me; oboljeh i pohodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni.’

Tada će mu pravednici odgovoriti: ‘Gospodine, kada te to vidjesmo gladna i nahranimo te; ili žedna i na-

pojismo te? Kada te vidjesmo kao stranca i primisimo; ili gola i zaogrnusmo te? Kada te vidjesmo bolesna ili u tamnici i dodosmo k tebi? A kralj će im odgovoriti: 'Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!'

Zatim će reći i onima slijeva: 'Odlazite od mene, prokleti, u oganj vječni, pripravljen đavlu i anđelima njegovim! Jer ogladnjeh i ne dadoste mi jesti; ožednjeh i ne dadoste mi pitи; stranac bijah i ne primiste me; gol i ne zaogrnuste me; bolestan i u tamnici i ne pohodiste me!'

Tada će mu i oni odgovoriti: 'Gospodine, a kada te to vidjesmo gladna, ili žedna, ili stranca, ili gola, ili bolesna, ili u tamnici, i ne poslužismo te?' Tada će im on odgovoriti: 'Zaista, kažem vam, što god ne učiniste jednomu od ovih najmanjih, ni meni ne učiniste.' I otiči će ovi u muku vječnu, a pravednici u život vječni» (Mt 25, 31-46).

Promislite, kćeri moje, ovdje imamo u svetom evanđelju ono što nas čeka, osobito nas kao Kćeri Milosrđa. Moramo stoga vršiti ova djela, naročito se brinuti za najsiromašnije i neuke, djecu, slijepce, bolesnike. Ovo su najdragocjenije duše koje su povjerene našim rukama da ih prosvijetlimo, zato imamo kao glavnu svrhu: slavu i ljubav Božju, kao posebnu svrhu djela milosrđa prema bližnjemu, naročito prema djeci.

Zato su naša prva briga djeca. Drage kćeri, odgovorite svome naslovu, budeće uzori milosrđa, poučavajte, odgajajte,

budite strpljive s aspiranticama i djecom, jer su to duše koje Bog ljubi kao zjenicu oka svoga.

Nije milosrdna ona koja vidi grešku a ne popravlja je, vidi nered i ne otklanja ga, pa sve tako ostavlja da prolazi. »Bio sam gladan« – reći će nam Gospodin. O kojoj gladi govori? Ne samo o materijalnoj, nego i o duševnoj – o gladi za mirom, za naukom, za pravdom.

Ova djeca, kćeri moje, spasit će nas. Ako ne postignemo veliki žar, ako nismo u stanju da vršimo velike pokore, mi ipak imamo slatku nadu da ćemo uči u slavu po djelima milosrđa. To nam je rekao sam Isus Krist, utjelovljena vječna Riječ, da će se spasiti onaj koji bude vršio djela milosrđa. (...)

Mi moramo njegovati siromašnu djecu, obući ih, nahraniti, postignuti koju novčanu potporu da ih možemo uzdržavati, pripraviti rad njihovima, tako da u nama nađu utočište – eto, to znači činiti djela milosrđa. Počne se s malim djelima, kćeri moje, i nastavlja se s malo većim, tako malo po malo stignemo do najvećih djela.

Ako vi pozovete djecu jednoga područja i obećate im, primjerice, dati vunu za pulovere, i ako ih naučite da ih lijepo pletu, doći će sve, i vi ćete imati prilike da ih poučite svetom strahu Božjem, pravdi, zapovijedima – na taj način jedna od vas sama može organizirati i osvojiti čitavo mjesto.

Kćeri moje, učinite čvrstu odluku s ovim cilju – da ćete s ljubavlju vršiti djela milosrđa.

(Iz pouka Majke Marije Propetoga o djelima milosrđa
u Caserosu, 13. studenog 1949.)

»Neka sestre s ljubavlju vrše djela milosrđa. O, kako smo sretne da još možemo činiti milosrdna djela, zato što je Spasitelj rekao: »Što učinite najmanjemu, meni ste učinili.« O, kako smo sretne što time možemo razveseliti Spasitelja. Vidimo sv. Elizabetu i sv. Katarinu. A na osobit način vidimo našega svetog oca Franju kako dvori gubavce, čisti ih i ljubi – ljubio ih je kao svoju najmiliju djecu. Eto, i vama je danas božanski Spasitelj rekao: »Što učinite najmanjemu, meni ste učinili.« Po vašim milosrdnim djelima vidjet će se koliko je koja duša milosrdna i velika. Milosrdnu sestruru najprije se vidi u samostanu. Ona pokriva svoju sestruru, brani je i opravdava. (...) Tako kako mi druge prosuđujemo i nama će Gospodin suditi. Čuvajmo se, sestre, da nam se to ne dogodi. Jedna danas osuđuje svoju sestruru, a sutra ide na svetu pričest – ne znam kako to može. Što ona rekne svome dragom Spasitelju?«

(Iz pouka Majke Marije Propetoga o milosrđu na kapitulu u Kući matici u Blatu 27. studenoga 1931.)

»Tko ljubi Boga, ljubi duše, jer u dušama naših bližnjih bora-
vi Bog. Tko ljubi Boga, ljubi duše svojih sestara u Kristu, želi da
sve budu sretne u njemu, hoće da ih vodi k njemu, koga toliko
ljubi. Mi hoćemo da cijeli svijet ljubi i pozna Boga našega Gos-
podina Isusa Krista, da se širi kraljevstvo Božje, jer je to kraljev-
stvo ljubavi, mira i sreće. Ako jedna zaista ljubi Boga, ne može
a da se ne žrtvuje za duše, jer je ljubav kao oganj koji gori. Tko
ljubi Boga, hoće da ga i duše ljube. (...) Isus također kaže: »Tko
hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj pora-
di mene i evanđelja, spasit će ga« (Mk 8, 35). Htio je, naime, time
reći da ne budemo egoisti, puni sebeljublja, već da se brinemo za
duše naših bližnjih, da ih ljubimo i da radimo za njihovo spase-
nje. (...) Bez Boga i njegova Svetog Duha ne možemo ništa; bez
žarkih molitava nećemo primiti Duha Svetoga. Zato se pripre-
majte ne samo učenjem, nego sabranošću i molitvom da ostva-
rite djela milosrđa.

Mi kao Kćeri Milosrđa, možemo žrtvovati svoj život u djeli-
ma milosrđa, naročito duhovnim, a među ovima je glavno od-
goj djece i mladeži. Da, kćeri moje, treba da odgojimo djevojči-

ce koje će jednog dana biti majke, da ih naučimo živjeti pravim životom prema svetom evanđelju i zapovijedima Božjim, jer kako ih budemo odgojile, tako će one jednoga dana odgajati duše i svoju obitelj, a ukoliko pak ne bi izvršile ovu svoju veliku dužnost, snositi ćemo svu odgovornost za njih i za njihove buduće obitelji.

Založite se, dakle, po svetoj poslušnosti da naučite dobro našu svetu vjeru i da steknete temeljito poznavanje higijene i pedagogije, jer ako vas se odredilo da odgajate djecu i njegujete bolesnike i tako dalje, budite u tome i spremne; u protivnome mogli bi učiniti koje zlo i snositi veliku odgovornost pred Bogom. Neka vas velika ljubav potiče da naučite sve potrebno za ostvarenje dječa milosrđa.

Kako je veliko i blaženo milosrđe! Po djelima milosrđa spasit će se svijet, po njima Bog daje dušama milosti za njihovo posvećenje. Blaženi milosrdni, jer će milosrđe postići!«

(Iz pouke Majke Marije Propetoga o ljubavi prema bližnjemu u djelima milosrđa, 8. srpnja 1943.)

U službi milosrđa 40 godina u Vancouveru

Pouka Majke Marije Propetoga o andelima

Rim, 21. travnja 1955.

*Andeo bđije na tornju crkve
Rođenja Blažene Djevice Marije
u Malom Lošinju, a na nj rado
slijeću ptice nebeske, nalazeći tu
siguran odmor svome letu – prizor
je to koji vjernika podsjeća na
Duha Svetoga u liku goluba...*

I. Sveti anđeli i andeo čuvar

U našem Gospodinu pozdravljam vaše svete anđele čuvare i anđele vaših filijala, zahvaljujući im što vas čuvaju, pomažu i braňe na svakom vašem koraku i poslu.

Predrage kćeri, već od prije mnogo vremena imam želju da vas podsjetim na pobožnost i štovanje svetih anđela čuvara; na vlastito vašega anđela čuvara, te da zahvaljujemo Bogu koji nas je toliko ljubio da nam osim svih milosti dade i jednoga od svojih anđela, za uzvišeno društvo i čuvara našeg kroz život, kao što veli Sвето pismo: »Dade nalog svojim anđelima da nas čuvaju na svim našim putevima«, i kao što veli sv. Pavao: »Nisu li svi duhovi (anđeli) poslanici послani od vlasti na milost onima kojima će zadobiti baštinstvo i spasenje?« (Heb 1, 14). Veli naš Gospodin Isus Krist: »Ne prezirite ni jednoga od ovih malenih, jer uistinu vam kažem da njihovi anđeli neprestano stoje pred licem moga Oca koji je na nebesima« (Mt 18, 10).

Po svetoj vjeri vjerujemo da postoje anđeli, i da svi imamo anđela čuvara. A kad ovo znamo gdje je naše poštovanje, pažnja i poslušnost našem vođi i anđelu Božjem? Veli sv. Bernard: »A koliko poštovanje, pobožnost i povjerenje moraš imati, čovječe, prema svom anđelu čuvaru?«

Poštovanje zbog njegove prisutnosti – uistinu, andeo čuvar jest uvijek s nama i svugdje nas prati, i jer je prečisti sveti duh, moramo izbjegavati da ne učinimo u njegovoj prisutnosti ništa što bi bilo protiv čistoće i svetosti.

Stoga veli sv. Bernard: »Na svakom i na najzabitnijem mjestu, imaj poštovanja spram svoga anđela čuvara.« Kako možeš učiniti u njegovoj prisutnosti ono što ne bi učinila preda mnom? Hoćeš li sumnjati u njegovu prisutnost zato što ga ne vidiš? Poslušaj glas vjere, ona će ti svjedočiti andeosku prisutnost.

Pouzdanje u njegovo čuvanje – po nesreći, slabi smo kao djeca, a pred sobom imamo toliki put, tako težak i opasan. Ali čega da se plašim u društvu anđela čuvara? Ovi nebeski duhovi koji su

nam dani da nas čuvaju u svim prigodama života, jesu provjereni, oprezni, mogući – čega se dakle plašiš?

Dobrota je Božja u tom pogledu divna. Bog šalje princa sa svoga dvora da nas vazda čuva – danju, noću, na putovanju, u kući, da nam neprestano pomaže, pa onda kad i grijehom odbijamo njegova nadahnuća. Zahvalimo na tolikoj milosti Gospodinu i uskliknimo sa sv. Bernardom: »O divna dobroto, odista uzvišeni izljev Božje dobrote k nama.«

Naše dužnosti spram anđela čuvara – imamo dužnosti koje moramo ispunjavati spram anđela kojega nam Gospodin dade: štovati ga, ljubiti, slušati, govoriti mu i slijediti ga.

O kolika je naša krivnja što ne obraćamo nikakve pažnje njegovoj prisutnosti. O, još je veća naša krivnja što sebi dopuštamo činiti u njegovoj prisutnosti ono što ne bismo činili u prisutnosti poštene čovjeka. Kad znamo da je Božji anđeo s nama i da nas promatra, i ako smo sakriveni u kojem kutu ili zakriljene noćnom tamom, sjetimo se vazda da je on prisutan. Ova misao neka nas zadrži da ne učinimo ništa nedostojno njegove prisutnosti.

Moramo ga ljubiti kao našega dobrotnika, tako da mu po hiljadu puta na dan iskažemo svoju ljubav i zahvaljujemo za njegovo društvo. Moramo ga pozdravljati pobožno i s ljubavlju, pouzdano mu govoriti o našim teškoćama i radostima, pitajući za savjet i utjehu. Ne ljubi anđela čuvara onaj koji pusti da prođe dan i noć a da mu ne govoriti i ne iznese svoje potrebe, da mu ne preporuči svoje dužnosti, naime, da mu ništa ne reče. Ako ga ne pozdravi ujutro kada se probudi i noću prije nego li usne, ako ga ne moli da slavi mjesto njega Boga, i da moli za nj – taj ga zaista ne ljubi.

Moramo slijediti primjer našega anđela čuvara u pobožnosti, njegovo duboko štovanje božanstva u svetohraništu. Moramo ga slijediti u borbi protiv vražje napasti pa da pobijedimo uz njegovu pomoć usklikom sv. Mihaela Arkandjela: »Tko je kao Bog?!« Moramo ga slijediti u vježbanju ljubavi i strpljivosti, podnoseći mane bližnjega. Slijediti njegovu blagost, velikodušnost, pobožnost i sjedinjenje s voljom Božjom, čistocu njegovih nakana, i njegov sveti život sjedinjenja s Bogom.

II. O zaštiti anđela čuvara

Moramo poučavati djecu, bolesne i sve one koji su nam povjereni o pobožnosti anđela čuvara, toga anđela Božjega koji nas gleda i vodi, da ga štuju i ljube, da se pouzdaju u njega. Moramo nastojati da nikada ne učinimo nešto što bi moglo uvrijediti našeg anđela čuvara. Ne smijemo zaboraviti Božjega anđela, već svakome moramo dati primjer u tome kako će ga štovati i naučiti molitve i pjesme u čast svetih anđela čuvara. (...) U svojoj neizmjernoj dobroti Bog odredi da svaka crkva, svaki grad, svaka kongregacija i svaka kuća imaju svoga anđela čuvara. U više objava znamo da mnoge kuće koje su se stavile pod posebnu zaštitu svetog anđela, osjete i njegovu pomoć. Stoga kad dođemo u koji grad, u koju filijalu, pozdravimo prije svega njihova anđela čuvara.

Međutim, kćeri moje, poštujte mnogo više anđela čuvara vaših sestara. Poštujte također i anđele čuvare djece koju odgajate. Sjetite se da sveto evanđelje veli da oni neprestano gledaju lice Božje te se za vas mole ili vas optužuju. Nadalje, moramo poštovati anđele čuvare osoba s kojima saobraćamo, tražeći od njih pomoć i zaštitu za one duše koje oni vode.

Kad ste bolesne ili u teškim prilikama, Bog će vam poslati posebnoga anđela da vam pomogne, kako je učinio sa sv. Petrom kad je bio u tamnici šaljući mu anđela da ga izvede na slobodu. Znajte da vas kad ste same prate Isus i vaš anđeo, i mnogo se anđela klanja Presvetom Trojstvu u vašoj duši. Poštujte stoga i ljubite Božje svete anđele, a naročito vašega anđela čuvara. Imajte veliku vjeru i pobožnost prema njemu.

Nemojte nikada, kćeri moje, zaboraviti ovu pouku. Šaljem vam ovu molitvu anđelu čuvaru koju je odobrila Crkva, preporučujući mnogo da je svaka moli kada može, kao i krunicu anđelu čuvaru i devet korova anđeoskih. (...) Preporučujući vas sve-mogućoj obrani andela, naročito vašega anđela čuvara, ljubi vas i blagoslovuje, vaša duhovna majka

Molitva anđelu čuvaru

O, moj ljubljeni anđele,
koji tolikom dobrotom i strpljivošću,
tolike godine vršiš tešku zadaću,
obratiti ovu siromašnu grješnicu.

Zahvaljujem ti za svu tvoju pažnju prema meni.

Molim te, oprosti mi, što sam ti tako slabo užvraćala ljubav,
i molim te pomozi mi da ubuduće budem Božji apostol
i prava službenica Presvete Djevice koju ti nazivlješ Kraljicom.
Da, ljubljeni moj anđele, vjerni druže mojega progona
molim te po zaslugama Isusa Krista,
radi kojih si bio predodređen za vječnu slavu,
i radi ljubavi koju gajiš prema našoj zajedničkoj Kraljici,
koja me je tebi povjerila, budi mi vođa, obrana i štit.

Djeluj ti sa mnom, moli sa mnom, nadoknađuj moju nesposobnost
da uzmognem dostoјno služiti Isusu i našoj Kraljici i Gospodi.

Pročisti sva moja djela,
pa ih prikaži Bogu i našoj ljubljenoj Nebeskoj Kraljici,
i postigni mi milost da uzmognem vršiti djela dostoјna Boga.
O ljubljeni anđele, radi zasluga kojima te je Bog obdario,
radi vječne slave koju uživaš na nebu,
pomozi mi, a navlastito u zadnjim časovima mojega života,
i doprati me do prijestolja Božjega i Presvete Djevice,
da u tvojem ljubaznom društvu uživam kroz svu vječnost. Amen!

Dobri anđele...

... savjetniče moj, nadahni me
... branitelju moj, brani me
... nježni prijatelju, ljubi me
... brate moj, ostani uvijek uza me
... učitelju moj, pouči me
... pastiru moj, vodi me
... svjedoče mojih djela, pročisti ih
... moja pomoći, pomozi me
... budni moj čuvaru, čuvaj me
... zagovorniče moj, moli za me
... izaslaniče moj, zagovaraj me
... vođo moj, ostani sa mnom
... svjetlo moje, prosvijetli me.

Molitva

Svemogući vječni Bože,
koji si zbog neizmjerne svoje dobrote,
svakom čovjeku dao njegova anđela čuvara,
učini da osjetim ljubav i štovanje prema onome
kojemu me tvoje milosrđe povjerilo.

Zaštićen/a tvojom milošću
i njegovom moćnom pomoću,
da zaslužim jednom doći u nebesku domovinu,
da zajedno s njime promatram tvoju neizmjernu veličinu,
po Kristu Gospodinu našemu. Amen!

Djela milosrđa u peruanskoj misiji Yurinachi

U peruanskoj misiji Yurinachi u biskupiji San Ramon sestre Družbe Kćeri Milosrđa djeluju već devetu godinu. Misija ima dvadesetak zajednica u kojima djeluju tri sestre. Povremeno ih posjećuju iako im je želja da to činile i češće, ali nažalost nedostaju mogućnosti za to. U radu im s vremena na vrijeme pomažu i volonteri.

Na natječaju u stvaralaštvu koji su upriličile prošle godine u sirotištu Pounte Piedra u kojem se skrbe za najpotrebniju djecu Israel Alexander Acuña Jaramillo je za svoju pjesmu Mariji Propetoga Isusa dobio prvu nagradu, a recitirao ju je njegov sin Alexis Cahuide Acuña Pizarro.

U istoj je prigodi prvu nagradu u slikarstvu dobila Crecy Camasacari, učenica četvrtog razreda osnovne škole za svoju sliku Majke Marije Propetoga kako je ona vidi ucijepljenu u svoj narod i svoju kulturu.

Majka Emila
s recitatorom
Alexisom.

A María de Jesús Crucificado

Son las Hijas de la Misericordia
de María de Jesús Crucificado.

Dan agua al sediento,
porque agua pura es Él.
Dan pan al hambriento
porque maná es Él.

Dan esperanza al niño pobre,
aliento al aciano desvalido
porque Jesús tiene corazón de niño,
y sabiduría de anciano.

Dan libertad al esclavo,
de las drogas y el alcohol,
porque ellos también son hijos de Dios.

¿Amor? Amor para ellas es dar,
y no recibir
Porque Él es dar.

Donde otros ven dificultades
ellas ven oportunidades,
donde otros ven obstáculos,
ellas ven retos.

Donde otros ven imposibilidades,
ellas ven posibilidades,
porque viven por Él,
y mueren por Él.

Cuando tengas sed, ven a ellas,
cuando tengas hambre, ven a ellas.
Cuando te sientas solo, ven a ellas,
cuando todos te hayan abandonado,
ven a ellas.

Ellas saben amar

¿Cómo no saberlo?

Si son las novias de Jesús
e hijas de María de Jesús Crucificado.

Mariji Propetoga Isusa

One su Kćeri Milosrđa
Marije Propetoga Isusa.

Daju vodu žednome,
jer čista voda je on
Daju kruha gladnome
jer čista māna je on.

Daju nadu djetetu siromašnu,
hrabre starca nemoćnoga
jer Isus ima srce djeteta,
i mudrost starca.

Daju slobodu zatočeniku,
drogiranima i alkoholičarima,
jer i oni su takoder djeca Božja

Ljubav? Ljubav je za njih davanje,
a ne primanje,
jer on je davanje.

Gdje drugi vide poteškoće
one vide mogućnost,
gdje drugi vide zapreke,
one vide izazove.

Gdje drugi vide nemogućnost,
one vide mogućnost,
jer žive za njega,
i umiru za njega.

Kad si žedan, idi k njima,
kad si gladan, idi k njima.

Kad se osjećaš sam, idi k njima,
kada te svi napuste,
idi k njima.

One znaju ljubiti.

Kako mogu ne znati?

One su zaručnice Isusove,
kćeri Marije Isusa Propetoga.

s. M. Fátima Kršlović,
upraviteljica doma sv. Klare
u Hagenu, Njemačka

Na izvorima Kćeri Milosrđa – Caritas Hagen na hodočašću u Blatu, 3. srpnja 2011.

Trideset hodočasnika iz HAGENA U NJEMAČKOJ, predvođeni Wolfgangom Röspelom, direktorom Caritasverbanda i u pratnji s. M. Fátime Kršlović proputovali su Hrvatskom posjetivši Zadar, Nin, Plitvička Jezera, Trogir, Šibenik, Slapove Krke, Split, Solin, Dubrovnik i Korčulu, a pohodili su još Mostar, Medugorje i crnogorsko primorje.

Svojevrsna kruna i završetak toga višednevног putovanja bio je pohod svetištu bl. Marije Propetoga u Blatu, čime su mnogi iz skupine ispunili svoj zavjet dolaska na grob one o kojoj su toliko toga čuli od njezinih duhovnih kćeri koje već desetljećima rade u nje-

mačkome podneblju. Svjedočanstvo Očeve milosrdne ljubavi sestre Kćeri Milosrđa ne prestano pružaju u radu sa starijima i nemoćnim za koje se skrbi Caritas u Hagenu. Po-hod Hrvatskoj za mnoge je djelatnike Caritasa i druge sudionike putovanja koji su se susreli s Kćerima Milosrđa bila prigoda da upoznaju njihovu kolijevku. Budući da su došli u tijeku devetnice uoči proslave blagdana bl. Marije Propetoga bila je to prigoda da se u Kući matici susretnu i sa sestrama koje su djelovale ili još uvijek djeluju u raznim područjima karizme milosrđa koju su baštinile od Majke utemeljiteljice.

U dolasku skupine iz Hagen, koju je vrlo srdačno primila i pozdravila, provincijalka hrvatske provincije s. M. Nelija Pavlović isčitavala je znak osobite Božje providnosti, posebice zahvaljujući za sva dobročinstva koja rad sestara u Njemačkoj posreduje našoj družbi. Hodočasnike je vidno ganulo svjedočenje naše s. M. Hijacinte Šimunović, brižne čuvarice svetišta

naše Majke utemeljiteljice, koju je ona upoznala još kao mala sirotica, a potom još i više kad ju je Majka Marija Propetoga osobno primila u Družbu. Iako je s. Hijacinta već u poodmakloj dobi, njezina su sjećanja još tako živa i s takvim žarom ispričana, da se to sve hodočasnike jako doima i doista su zahvalni da upravo od nje mogu čuti o raznim detaljima iz blaženičina života. Nakon zajedničke molitve u blaženičinu svetištu, hodočasnici su rado ostali i u osobnoj molitvi, preporučujući se u zagovor one koja je utjelovila karizmu milosrđa na tri kontinenta.

Ljepote krajeva koje su naši gosti posjetili, sve je u njihovu doživljaju nadvisila naša sestarska oaza na Prižbi, gdje su – okruženi morem, borovom šumom, mirom maloga otočkoga mjesta – mogli doživjeti barem djelić onoga iskustva u kojem je Majka Marija Propetoga davne 1920. pisala prve ustanove naše družbe. Puni nezaboravnih dojmova o pojedinim krajevima naše drage domovine i radosni zbog još više upoznatoga duha i djelovanja naše bl. Marije Propetoga hodočasnici su se vratili u svoj Hagen gdje i nadalje rado podupiru rad sestara Kćeri Milosrđa.

s. M. Nelija Pavlović,
provincijalna predstojnica
Hrvatske provincije Krista Kralja

S pouzdanjem u Boga

– 50 godina župe i 40 godina prisutnosti Kćeri Milosrđa u Vancouveru, Kanada

Župa Prečistoga Srca Marijina u hrvatskoj misiji u Vancouveru koju su prije 50 godina osnovali i nadalje je vode franjevci hrvatske provincije Presvetoga Otkupitelja nedavno je proslavila svoj veliki jubilej. Unatrag 40 godina u pastoralnom radu u župi sudjeluju i sestre Kćeri Milosrđa, a svi zajedno ustrajno svjedoče našem hrvatskom čovjeku u tudiini i njihovim potomcima kako se vjera živi, baština čuva i kultura širi.

Duhovnu obnovu u petodnevnoj pripravi proslave jubileja vodio je don Dario Čorić, svećenik splitske nadbiskupije. Vjernici su sva-ke večeri rado dolazili na predavanja u okviru duhovne obnove koja je pod geslom: »Sve moje, tvoje je!« sustavno, korak po korak, obnavljala u njima vjerničku pouku. Potom je uvijek slijedilo euharistijsko slavlje kao susret u zajedništvu vjere, a to je svatko imao prigodu osobno još dublje doživjeti u klanjanju pred Presvetim oltarskim sakramenton, iz čega se crpila snaga za primjenu spoznatoga u zahtjevnu svakodnevnicu. Sve dane bila je prigoda za sakrament pomirenja, čemu su mnogi pristupili i iznova pronašli svoj mir i smisao života.

Na uočnicu jubileja 10. rujna poslije svete mise s prigodnom propovijedi održana je akademija s kraćim prikazom povijesti župe koju je pripremio sadašnji župnik fra Duje Boban. On je istaknuo da nisu samo svećenici ostavi-

li upečatljive tragove u slavljeničkoj župi, nego su tu bile i sestre Kćeri Milosrđa koje su neu-morno radile i pomagale svećenicima, pa ih je i poimence spomenuo – s. M. Gracija Zamuda, s. M. Krešimira Zanki, s. M. Alojzija Banović, s. M. Benicija Murković, s. M. Janja Jurman i s. M. Albina Mašina. U programa su sudjelo-vale razne udruge svojim skladnim pjevanjem – crkveni zbor mladih otpjevao je dvije pjesme a dječji i župni zbor više pjesama, od kojih su neke bile popraćene lijepo uvježbanom ritmi-kom djece.

U nedjelju 11. rujna svečanu euharistiju u zajedništvu s više svećenika iz okolnih hrvatskih misija predslavio je mons. Michael Miller, vancouververski nadbiskup.

Bl. Marija Propetoga puno je puta izražava-la želju da za Krista obide cijeli svijet i da u slo-bodi leti »od jednoga do drugoga kraja, nose-ći svakome u srcu Krista, navješćujući Isusovu ljubav i ljepote mile nam domovine«. Njezine duhovne kćeri upravo to nastoje činiti u Van-couveru.

Neka po zagovoru Blažene Djevice Marije, sv. Oca Franje i bl. Marije Propetoga Božji bla-goslov i nadalje prati vjerne Hrvate da svojim suvremenicima budu trajni izazov, pa da se i za njih kaže kao nekoć za našu Majku utemeljite-ljicu: »Odakle joj tolika ljubav, snaga i pouzda-nje u Boga?«

s. M. Darija Lukić,
novakinja Druže Kćeri Milosrđa

U djeci služimo samome Gospodinu – dječji vrtić »Marija Petković« u Blatu

Na ulaznim vratima u blagovaonicu predškolske skupine dječjega vrtića »Marija Petković« u Blatu stoji natpis:

»Naša su prva briga djeca. Moramo ih izgraditi za život majčinskom brigom cijeli dan, kao da njegujemo malog Isusa. Kao što je rekao Gospodin: Što učiniste jednom od ovih najmlađih, meni učiniste (Mt 25, 45). Djelima milosrđa služimo samom Gospodinu u liku djece« (Pouka, 13. studenog 1949.).

Riječi su to naše Majke utemeljiteljice. Svi, koji smo barem malo čitali o njezinu životu, znamo koliko su joj na srcu bila djeca i s koliko je pažnje i ljubavi primala svako dijete. O tome nam posebno svjedoče i naše starje sestre koje su je poznavale i od koje su učile kako odgajati najmanje.

Nastavljajući započeto djelo, upravo ovdje u njezinu rodnom Blatu, duhovne kćeri Majke Marije Propetoga čuvaju i odgajaju oko šezdesetero djece. Podijeljeni su u dvije skupine – jaslice i predškolci. Kod predškolaca imamo opet nekako dvije skupine – prave predškolce i nešto mlađu djecu, uzrasta između jaslica i predškolaca. Igramo se, pjevamo, plešemo, molimo, sudjelujemo svakog devetoga u mjesecu na klanjanju u svetištu naše zaštitnice, imamo radionice, učimo – ne samo slova i brojeve, nego i kako praštati, kako biti prijatelj jedan drugome, kako pomoći potrebnome. Učimo se djeli-

ma milosrđa! Što se tiče slova, brojeva i čitanja najveću odgovornost imaju predškolci. Oni su svakako primjer mlađima u svakom pogledu.

Ove je godine 16 predškolaca sudjelovalo u Pločama na Olimpijadi. Natjecali su se u štafeti, skoku u dalj, bacanju lopte, a dječaci su igrali i nogomet. Naša je Katarina Šeparović osvojila medalju iz bacanja lopte, čemu smo se svi iskreno radovali i ponosimo se njome.

Neka nas sve prati zagovor naše bl. Marije Propetoga. Posebno molimo i za sve one koji rade s djecom da im Gospodin udijeli darove strpljivosti i razboritosti kako bi mogli ispuniti želju naše Majke utemeljiteljice: »Odgajati i poučavati djecu po zakonu Božjem, da znaju živjeti po njegovu zakonu i da budu s Bogom sretni sada i u vječnosti« (Pouka, 1. listopada 1940.). Da tako i bude, bl. Marija Propetoga, moli za nas!

Emina Kujundžić,
odgojiteljica i vjeroučiteljica u vrtiću
»Marija Petković« u Subotici

»Pomozi mi da uradim sam!« – pozdrav iz dječjega vrtića »Marija Petković« u Subotici

Ove školske godine djeca vrtića »Marija Petković« iz Subotice sudjelovala su u nekoliko lijepih događanja. Bili su na »Zlatnoj harfi« u godini obitelji – jubilarnom susretu dječjih župnih zborova subotičke biskupije održanoj u subotičkoj katedrali bazilici sv. Terezije Avilske. Išli su i na tradicionalnu manifestaciju »Klincijada«, a nastupili su i u Gradskoj kući na memorijalnom koncertu »Nevzeta Kadirić«.

Doviđenja dragi vaspitači
lijepo nam je u vrtiću bilo,
stasali smo za đake prvake
pa nas škola poziva u krilo...

Tako su predškolci pjevali na svojoj završnoj priredbi za roditelje, rodbinu i prijatelje. U životu svakog djeteta postoje brojne stube. Jedna od najvažnijih je i polazak u školu. Njemu pretodi život u vrtiću. Za neke svega jedna, možda dvije a za mnoge čak i četiri ili više godina zajedništva. Tu se stvaraju temelji na kojima se dalje gradi. Svaka »cigla« ugrađena u vrtiću u tu malu osobnost treba biti čvrsta i pouzdana pa je boravak u vrtiću i uloga odgojiteljica ja-ko važna.

Dajana Šimić, odgojiteljice i ravnateljice vrtića »Marija Petković« s razlogom je ponosna na ovogodišnju jedanaestu generaciju predškolaca

u našem vrtiću. Od njih desetero koliko ih se na priredbi opršтало od vrtića, sedmero će svoje obrazovanje nastaviti na svom materinjem, hrvatskom jeziku na kojem su odgajani i u vrtiću.

Naš je vrtić prvi od dva u Subotici u kojima se rad s djecom odvija po Montesori programu čiji je cilj da u pripremljenoj sredini djeca postaju samostalna, stječu pouzdanje u sebe i da znaju doći do potrebnih saznanja i informacija. Načelo rada utemeljiteljica programa Marija Montesori sažela je u čuvenu rečenicu: »Pomozi mi da uradim sam.«

Našim su mališanima vrijedne odgojiteljice doista pomagale pa su kao prvašići itekako spremni za školu. Nešto od onoga što su već naučili i za što su se osposobili pokazali su u bogatom, izvrsno pripremljenom programu završne priredbe, a odraslima se, čini se, najviše svidjela pjesma *Seoska sam lola* koju su naši mališani vještio i otpjevali i odglumili. Vrlo je poučna bila i dramatizacija svjetski poznatoga teksta Roberta Fulghuma *Sve što treba da znam naučio sam još u vrtiću* pa nije na odmet da je se svi prisjetimo u nadi da u svijetu odraslih također žive te tako jednostavne a temeljne istine:

*Sve što trebam znati o tome kako valja živjeti,
što činiti, kakav biti,
naučio sam još u vrtiću.*

*Mudrost me nije čekala na vrhu planine,
na kraju dugog uspona školovanja,
nego se krila u pješčaniku dječjeg igrališta.*

*A evo što sam ovđe naučio:
Sve podijeli s drugima.
Igraj pošteno.*

*Ne tuci ljude.
Svaku stvar vrati tamo gdje si je našao.
Počisti za sobom.*

*Ne uzimaj što nije twoje.
Kad nekoga povrijediš, ispričaj se.
Peri ruke prije jela.
Pusti vodu u zahodu.*

*Topli su keksi i hladno mlijeko zdravi.
Živi uravnoteženo: malo uči, malo razmišljaj,
crtaj, slikaj, pjevaj, pleši, igraj se i radi
– svaki dan od svega po malo.*

*Svako poslijepodne odspavaj.
Kada iziđeš u svijet budi oprezan u prometu,
drži se za ruke i ne udaljavaj se od svoga druga.
Ne zaboravi da čudo postoji.*

Marija Oreb,
dipl. ekonomistica

»Zajedno u Kristu« – susret s papom Benediktom XVI. u Zagrebu

U ranu zoru, dok se sunce još lijeno budi, a s njime i cijeli grad, naočigled bi se reklo da je to jutro kao i svako drugo, ali nije, to je jutro posebno. Posebno je po tome što je obasjano radošću mlađih srdaca koji su spremni za susret s Petrom naših dana, Svetim Ocem Benediktom XVI. Okupili smo se i radosno krenuli prema Zagrebu. Put je protekao u molitvi, pjesmi i smijehu. To se ozračje nastavlja i po ulicama grada Zagreba koje su bile preplavljene mlađima cijele ljepe naše domovine i susjednih nam zemalja.

Sve do glavnoga gradskog trga i vrijeme je bilo na našoj strani, ali se nebo nad gradom odjednom natmурило i počela je padati kiša. Svi su stali gundati u maniri »zar nam je zaista sada trebala kiša, zar ne može ovaj susret proći

bez nje« i slično. Nisam ni sama krila nezadovoljstvo zbog kiše. Ali kako je vrijeme prolazilo i kiša dalje neumorno padala, prihvatali smo je kao blagoslov s neba pa je doista dala poseban čar cijelom susretu. Osvijestila nas je, jer ako zaista želimo da naš susret bude što plodniji i ako želimo što poniznije i dostojnije dočekati Svetoga Oca, onda moramo odbaciti svoje *ja* i potpuno se predati Gospodinu. Moramo na tome biti zahvalni animatorima koji su pokušali, a ubrzo i uspjeli izvući iz svih nas svu radost i snagu da radosno i uz pjesmu dočekamo Svetoga Oca. O kako mi još u ušima odzvanja *Aleluja* – to je bilo zaista nešto predivno, a posebice sam dolazak Svetoga Oca. Doista nešto što se ne da riječju opisati.

Nakon uvodnoga pozdrava, dvoje mlađih izreklo je svoje svjedočanstvo. Potom se Sveti Otac obratio nama mlađima želeći ukazati na važnost mladenačkoga života. To je vrijeme koje vam, dragi prijatelji, Gospodin daruje da biste mogli otkriti smisao postojanja. To je predivno razdoblje života, ali također i vrijeme strahova zbog zahtjevnih i trajnih odluka. Zbog toga, ako smo ukorijenjeni u Kristu, moći ćemo živjeti ono što on jest i biti radosni zbog onoga prema kojemu idemo. Tada je nastupio veličanstveni trenutak klanjanja pred Presvetim olтарским sakramenton. Ti trenuci tištine koji su ovili cijeli gradski trg prepun mlađih koji su ponizno klečali, bili su nadasve dojmljivi i prepu-

ni simbolike. Tad se mogao čuti i cvrkut ptica nebeskih, što je i Sveti Otac opazio i spomenuo u svojoj zahvali kao lijepo sjećanje iz Zagreba s dojmljiva susreta s mladima.

Nakon molitvenog susreta, ohrabreni riječima Svetoga Oca, uputili smo se prema Zagrebačkom velesajmu gdje nam je bilo osigurano prenoćište. Na pola puta uhvatila nas je opet kiša. Hodajući tako sva mokra razmišljam o tome da nam i taj pljusak nešto želi poručiti. Evo, dragi mladi, kročili ste opet u svakodnevni život koji je pun stranputica i problema, ali vi nište više oni stari, dobili ste ohrabrenje Svetoga Oca da se ne bojite kročiti u taj život i da vam Isus Krist bude suputnik. I dalje nije nedostajalo pjesme, smijeha i radosti. U tom ozračju dočekali smo jutro i radosno krenuli na hipodrom da sudjelujemo u misnom slavlju koje je predslavio Sveti Otac. Ta je nedjelja ujedeno bila i prvi nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji. Prije mise cijeli program bio je namijenjen upravo našim obiteljima pa su svi bračni parovi obnovili svoje zavjete.

Slušajući propovijed u kojoj Benedikt XVI. šalje poruku svim obiteljima i u kojoj ističe da obitelj treba biti kolijevka života i ljubavi, nekako sam mislima odlutala na naš predivan jug, pa

u Dubrovnik gdje je njegov prethodnik bl. Ivan Pavao II. prije osam godina proglašio blaženom Mariju Propetoga stavljajući je za uzor svim hrvatskim ženama: »Mislim na tebe ženo, jer svojom osjetljivošću i velikodušnošću obogaćeš poimanje svijeta i pridonosiš punini istine o međuljudskim odnosima. Tebi je Bog povjerio na poseban način stvaranje, te si pozvana postati nezamjenjiva potpora postojanju svake osobe, posebno pak u krugu obitelji.« Danas, naše žene i majke, opet hrabri i papa Benedikt XVI. da se zajedno sa svojim muževima trajno obvezu učiti svoju djecu moliti i da mole s njima. Hrabri ih da se ne boje u intimi doma čitati Svetu pismo, obasjavajući tako obiteljski život svjetломvjere – jer se samo takvim načinom života može sučeliti sa svim današnjim izazovima i djecu izvesti na pravi put.

I na kraju želja mi je i molitva da naše drage obitelji i svi mladi ne dopustimo da ovaj susret s papom Benediktom XVI. bude samo ljepe uspomena, već da bude mnogo više od toga. Neka nam u svim lijepim, a posebnom u teškim trenucima, njegove riječi budu svjetlo koje će nas obasjavati i davati nam snagu da hrabro kročimo u život s Kristom i svi zajedno u Kristu.

Marija Čališ,
studentica filozofije i religijskih
znanosti na Filozofском fakultetu
Družbe Isusove u Zagrebu

Kako je bilo biti Marija Petković?

Prigodom dolaska Svetoga Oca u Hrvatsku upriličeno je bdijenje na susretu s mladima na prostranom središnjem zagrebačkom Trgu bana Josipa Jelačića. U prigodnom predprogramu u obližnjem gradskom parku Zrinjevac bilo je zamisljeno da se uz druge sadržaje nekolicina mlađih preodjene u apostole i hrvatske svece i blaženike, da na neki način utjelove njihovu apostolsku radost navještanja i svjedočenja evanđelja.

Bilo mi je povjerenje uživjeti se u lik bl. Marije Propetoga. Vjerujem da mi je milost doživljavanja njezine svetosti, čistoće srca, evanđeoskoga žara i ljubavi za Isusa u njezinim spisima bila darovana i po njezinu moćnom zagovoru. U svim tim tjednima priprave na oživljavanje njezina lika pred mladima na Zrinjevcu, a poslije i s djecom u zagrebačkom vrtiću u hrvatskom provincijalnom središtu, razmišljala sam o tomu kako je ona doista izgledala, što je doživljavala u teškim danima kušnje i mnogim napastima kad se činilo da puno toga nama smisla ni izlaza.

Razmišljala sam posebice o njezinu odnosu prema djeci, jer sam negdje u knjigama vidjela fotografiju na kojoj joj djeca hrle, a ona im pruža ruke. Duboko me potresla ta njezina majčinska ljubav, njezin nagon da zaštiti malene. Dojmljivo je koliko nas oni koji su već u vječnom životu mogu potaknuti da se radujemo daru ovoga zemaljskoga života i da ga gledamo kao put u taj vječni. Potaknulo me to da posve drukčije

gledam i na redovnice općenito, a posebice na njezine duhovne kćeri. Koliko sam samo ljubavi, milosrđa i razumijevanja susrela u Kćeri Milosrđa, a posebice u njihovu radu s djecom. Zadivila me snaga njihova poziva i odlučnost kojom ga žive. Očito je to snaga koju Gospodin daje, jer bi ljudski bilo gotovo nemoguće sve te napore izdržati u okruženju ovoga svjetovnoga duha.

Marija Propetoga silno je ljubila djecu – jasno sam to spoznala kad sam je »glumila« a malíšani su mi pohrlili da mi ispričaju nešto o sebi, kad su me potezali za rukav da ih bolje čujem, da im odgovorim ima li u nebu sladoleda, ima li vode, skaču li anđeli po oblacima...

Prepričavala sam doživljaje mnogima, a u meni se zauvijek urezao neizbrisivi trag prekrasne žene koja je silno ljubila Isusa u najmanjima, zapuštenima, odbačenima, onima na rubu društva. Ljubila je upravo one koji mogu najviše dati, koji daju iz svoje duše, jer oni nemaju ništa materijalno što bi mogli dati. Vjerujem da je Marija Propetoga još za svoga života dobila odbljeske divnih duša, iskrene osmijehe i zahvale u Gospodinu. Ona je pouzdano znala da je Bog sama dobrota i ljubav. A znaju to i njezine sestre koje i danas čine kao i ona nekoć, jer Gospodina ljubav nema granica i vječno traje.

Vanesa Balić Mucić,
Omiš

Dva zagovorom spašena života

Moja sestra i ja prošlu smo školsku godinu radile u jednoj školi na Hvaru. Svaki smo dan putovale autom do Drvenika. Prije nego što bismo krenule, obvezno bismo se pomolile Bogu da čuva nas i sve ljude u prometu. Ne bismo izostavile spomenuti bl. Mariju Propetoga, čije smo moći imale u autu. Tako bi svaki naš radni dan protekao u smijehu i radosti te sretnom dolasku kući.

A onda 16. veljače 2011. dogodila nam se prometna nesreća nedaleko od Veprića. Taj smo dan vozile očev auto, a za upravljačem je bila moja sestra. Cesta je bila skliska, a gume na autu istrošene. U tren oka našle smo se u suprotnoj traci. Zanijelo nas je. Počele smo se vrtjeti po cesti i udarati o branike. Bilo je strašno. S jedne i druge strane ceste bila je provalija. Nikada neću zaboraviti onaj, kako sam tad mislila, zadnji pogled prema moru. Zatvorila sam oči i čekala... Sjećam se da smo se uhvatile za ruke i šutjeli. Tada je našu dušu obuzeo mir kakav još u životu nismo osjetile. Da, pravi Božji mir koji se riječima ne može opisati. Kao da nas je Isus zaogrnuo svojim plaštem ljubavi, ne dopuštajući da nam se dogodi ikakvo zlo. Činilo nam se da se vrtimo satima. Najednom je auto stao. Zaustavio se na suprotnoj strani ceste, zabijen u branik. Na autu je bila totalna šteta, ali zato nama nije pala ni dlaka s glave.

Bio je to čudan dan, koliko težak zbog nesreće, toliko i poseban zbog sačuvana života Božjom

milošću te beskrajnom i bezuvjetnom Božjom ljubavlju.

Duboko vjerujem da smo po zagovoru bl. Marije Propetoga, moja sestra i ja ostale žive. Nije bilo dana kada bismo krenule na put, a da joj se ne bismo preporučile da nas zagovara u Isusa da sretno stignemo svojoj kući.

Vjerovala sam da su i u očevu autu bile njezine moći, ali kako je auto bio na servisu, nisam imala za to nikakvu potvrdu. No, najveća potvrda da su moći zaista bile u autu, bilo je moje srce koje je gorjelo svaki put kad bih na to pomislila. Nakon mjesec dana auto je stigao sa servisa. Mama i ja smo ih odmah otišle potražiti. Nije ih bilo. Čudno sam se tada osjećala. Bila sam uvjerenja da će ih naći, a nisam. Taman kada sam htjela zatvoriti vrata auta i otići u kuću, obuzme me silovit osjećaj da ne prekinem potragu. Neprestano sam ponavljala da su moći tu, da moraju biti tu, da vjerujem da su u autu... Našle smo ih za koju minutu. Potekle su suze, suze radosti i zahvale, znajući da se 16. veljače 2011. dogodilo Božje čudo. Dva života bila su spašena zagovorom bl. Marije Propetoga. Hvala ti, moj Isuse!

Uslišana molitva za zaposlenje

Poslije završene srednje škole moj je sin tražio zaposlenje, pisao je molbe, ali ništa nije uspijevalo dobiti. U međuvremenu je, da ne gubi vrijeme, upisao višu školu i završio je. A pisanje molbi se nastavilo, mjesecima i godinama. Uz toliko odbijenih molbi zapao je u depresiju. Mučno mi je bilo sve to gledati, ali kako nemamo nikoga tko bi se mogao zauzeti za njega da ga se gdje preporuči za posao, i ja sam se osjećala bespomoćnom. U to sam vrijeme bila dobila sliku bl. Marije Propetoga. S dubokim pouzdanjem i vjerom molila sam molitvu koja je bila otisnuta na toj sličici. Više sam dana tako moliла i tijekom dana dodavala svoje vapaje: »Ti, koja si toliko radila za siromahe, moli Gospodina za posao mom sinu.« I ubrzo je moj sin bio pozvan na razgovor, predao je potrebne dokumente za zaposlenje i doskora počeo raditi, sve do danas. Tako se ostvarila molitva!

Uvjereni sam da je radno mjesto dobio po zagovornoj molitvi bl. Marije Propetoga, po kojoj slavim Boga i zahvaljujem za zajedništvo nebeske i zemaljske Crkve, nas još putujućih i njih koji su prošli ovom zemljom čineći dobro i dosegnuli blaženo gledanje Stvoritelja. I nadalje se sa svojim sinom preporučujem u moćni zgovor naše blaženice.

Josipa Beščan,
Zagreb, 4. srpnja 2011.

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje,
Mallinova 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Jasminka Gašparović

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

M. Emila Barbarić

s. M. Vlatka Bratinščak

s. M. Mirjam Gadža

s. M. Jasminka Gašparović

Katica Knezović

s. M. Jelena Krilić

s. M. Fátima Kršlović

s. M. Terezija Kvetešek

s. M. Silvana Milan

s. M. Nelija Pavlović

Teo Šeperović

s. M. Danijela Škoro

s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stabline;
tel. 00 385 20 679 969

e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisk:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 2000 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi dvomjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 60 KN • BiH 15 KM • ostale europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20 USD ili kunска protuvrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

žiro račun: 2390001-1100341407

devizni račun: IBAN: HR26 2390 00111002 4140 7,
Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Mallinova 4,
10 000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 75., br. 5, 20271 Blato
tel. 020 852 800; fax 020 852 806
e-mail: kceri-milosrdja@blato.hr

www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što čimimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
čimimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).

Srci koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«

bl. Marija Propetoga

Zaklada »Blažena Marija Petković«

i ove je godine u rujnu raspisala natječaj za dodjelu
stipendija za školovanje djece iz siromašnijih obitelji.
Prihvaćena je 21 nova zamolba, a do sada se vrlo uspješno
pomagalo mjesecnom stipendijom 55 obitelji.

Iako svjesni toga da nikome u ova bremenita vremena nije
lako, s pouzdanjem kucamo na vaša vrata sa zamolbom
da ne zaboravimo našu braću i sestre u potrebi, posebice
djecu koja se bez školovanja ne mogu nadati boljoj
budućnosti.

Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one koji
nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Mallinova 4, 10000 Zagreb

tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

Žiro račun: 2408002-1100022172

Devizni račun: 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Štovanje bl. Marije Propetoga

Hvala župnim upraviteljima i župama na otvorenosti za štovanje
naše blaženice, a posebno onima koje su nedavno posjetili:
vlč. Krinoslav Boras – župa sv. Antuna Opata, Veli Lošinj
vlč. Ivan Brnić – župa Rođenja Blažene Djevice Marije,
Mali Lošinj

don Pavle Banić – župa sv. Marka Evangeličista, Makarska

don Mirko Bitunjac – župa sv. Mihovila Arkandela, Dugopolje
fra Stanko Belobrđadić – župa sv. Nikole biskupa, Čakovec.

Hvala na pozivu u sljedeće župe:

9. listopada – Igrane, župa Gospe od Ružarija i Drašnica,
župa sv. Jurja mučenika

16. listopada – Gradnici, župa sv. Blaža (BiH)

23. listopada – Zagreb, župa sv. Leopolda Mandića,
Ljubljana – Voltino.

Objašnjenje uz prvu i zadnju stranicu:

Naslovница – dio mozaika u oltarnom dijelu kapelice Krista
Kralja u središnjoj kući Družbe Kćeri Milosrđa u Rimu, s likom
anđela koji natkriljuje nišu s relikvijarom bl. Marije Propetoga.
Mozaik je djelo isusovca o. Marka Rupnika, a postavljen je 2005.
godine prigodom obnove i uređenja kapelice nakon proglašenja
blaženom Majke utemeljiteljice.

Zadnja stranica – jedna od skupina iz dječjega vrtića »Marija
Petković« u Blatu sa svojim odgojiteljicama, sestrama Kćerima
Milosrđa.

Ova djeca, kćeri moje, spasit će nas!

Mi moramo njegovati siromašnu djecu, obući ih, nahraniti,
postignuti koju novčanu potporu da ih možemo uzdržavati,
tako da u nama nađu utočište – eto, to znači činiti djela milosrđa.

Počne se s malim djelima, kćeri moje,
i nastavlja se s malo većim,
tako malo po malo stignemo do najvećih djela.

bl. Marija Propetoga
(u Caserosu, 13. studenog 1949.)